

ยุทธศาสตร์การสร้างเครือข่ายการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ในพื้นที่จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง*

สุพจน์ พรหมพิทักษ์¹

เกษมชาติ นเรศเสนีย์² ภิศักดิ์ กัลยาณมิตร³

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาสถานการณ์เกี่ยวกับเครือข่ายการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2) เพื่อศึกษาการบริหารจัดการเครือข่ายการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง และ 3) เพื่อเสนอยุทธศาสตร์การสร้างเครือข่ายการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง การวิจัยนี้เป็นการวิจัยผสานวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างเป็นประชาชนที่ขึ้นทะเบียนเป็นเครือข่ายป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม และตำรวจที่เป็นเครือข่ายในพื้นที่จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง จำนวน 569 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย การวิจัยเชิงคุณภาพดำเนินการโดยสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลสำคัญเกี่ยวข้องกับการบริหารงานการสร้างเครือข่ายประชาชน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับเครือข่ายในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม จำนวน 120 คน และการสนทนากลุ่มผู้กำหนดนโยบาย ผู้บริหารงาน นักวิชาการ ผู้นำชุมชน และผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย จำนวน 18 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

1. สถานการณ์เครือข่ายการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่จังหวัดภาคเหนือตอนล่างมีการดำเนินการในระดับมาก
2. การบริหารจัดการเครือข่ายป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่จังหวัดภาคเหนือตอนล่างประกอบด้วย 2 มาตรการ คือ 1) รูปแบบการดำเนินงานของเครือข่ายการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ด้านการจัดการโครงการ ด้านการกำกับดูแลโครงการป้องกันและด้านการวัดและประเมินผลโครงการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม และ 2) การบริหารงานของเครือข่ายโดยการพัฒนาบุคลากร ภาวะเอื้อย และ การสนับสนุนงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์
3. ยุทธศาสตร์การสร้างเครือข่ายการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมประกอบด้วยยุทธศาสตร์หลัก 3 ยุทธศาสตร์คือ 1) ยุทธศาสตร์การจัดตั้งโครงการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมภาคบังคับทุกสถานีตำรวจโดยอาศัยประชาชนเป็นแนวร่วม 2) ยุทธศาสตร์การวางระบบการติดต่อสื่อสารระหว่างประชาชนกับเจ้าหน้าที่ตำรวจโดยใช้ตำรวจชุมชนสัมพันธ์ และ 3) ยุทธศาสตร์การสร้างแรงจูงใจแก่ผู้เข้าร่วมโครงการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในรูปแบบการให้ผลตอบแทน

คำสำคัญ: ยุทธศาสตร์, เครือข่าย, ป้องกันและปราบปราม, อาชญากรรม

* วิทยานิพนธ์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ พ.ศ. 2556

¹ นักศึกษาปริญญาเอกหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์,

E-mail: supot_prompituck@hotmail.com

² อาจารย์, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ (ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์)

³ อาจารย์, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ (ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์)

The Strategy for Networking Creation in Crime Prevention and Suppression in the Area of Lower Northern Provinces*

*Supot Prompituck*¹

*Kasemchart Naresenie*² *Pisak Kalyanamitra*³

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the situation of networking creation in crime prevention and suppression in the area of lower northern provinces, 2) to study the networking management of crime prevention and suppression in the area of lower northern provinces and 3) to propose strategies for networking creation in crime prevention and suppression in the area of lower northern provinces. This study employed mixed methods research which combined both quantitative and qualitative approaches. The quantitative research was conducted by studying the sample of 569 respondents who were selected from the registered people in crime prevention and suppression network of 2533 persons and from polices of the same network in the area of 5 lower northern provinces. The questionnaire was used as the research tool and the data were analyzed by using descriptive statistics comprising by mean. The qualitative method was conducted by in-depth interviewing with 120 key informants who were selected purposively from the experts in networking management and people who were stakeholders of the network, combined with group discussion of 18 participants who were experts and purposively selected from policy formulators, administrators, academicians, experts in networking creation, community leaders and stakeholders. The data were analyzed by content analysis.

The research results were as follows:

1. The network management of crime prevention and suppression in the area of lower northern prevention were at a high level.
2. The network management of crime prevention and suppression in the area of lower northern prevention comprised two essential measures composing of 1) developing of operational model of crime prevention and suppression networking, and 2) developing the management of crime prevention and suppression network.
3. The proposed strategies for crime prevention and suppression network creation consisted of 3 main strategies consisting of 1) the strategy for project establishment in crime prevention and suppression as compulsory implementations in all police offices by utilizing the people as network members, 2) the strategy for setting up the systematic communication networks between the people and community relation polices, and 3) strategy for incentive creations to all network participants by providing wages, rewards, uniforms, various forms of services including honor awards publicizing by using annual budgeting.

Keywords: Strategy, Network, Crime Prevention, Suppression

* Research Article from thesis for the Doctor of Public Administration Degree, Public Administration Program, Walailak University under the Royal Patronage, Thailand, 2013

¹ Student in Doctor of Public Administration Degree, Public Administration Program, Walailak University under the Royal Patronage, E-mail: supot_prompituck@hotmail.com

² Lecturer, Faculty of Humanities and Social Sciences, Walailak University under the Royal Patronage (Thesis Advisor)

³ Lecturer, Faculty of Humanities and Social Sciences, Walailak University under the Royal Patronage (Thesis Advisor)

ความสำคัญและปัญหาการวิจัย

อาชญากรรมเปรียบเทียบเสมือนมะเร็งร้าย ทำลายชาติเพราะว่าสร้างความสูญเสียให้กับชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของผู้ที่ตกเป็นเหยื่อและสังคมส่วนรวม ในประเด็นของอาชญากรรมเป็นแก่นสาระสำคัญผู้วิจัยสนใจทำการศึกษาเพราะตระหนักว่าอาชญากรรมก่อให้เกิดความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สินของประชาชน และส่งผลกระทบต่อสังคมเป็นวงกว้าง เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้ทุกสังคม (สุดสงวน สุธีสร, 2547, น. 9) โดยสังเกตได้จากข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์เกือบทุกฉบับแล้วแต่มีการนำเสนอข่าวอาชญากรรมทุกวัน ตัวอย่างเช่น หนังสือพิมพ์ข่าวสดฉบับวันที่ 2 มิถุนายน 2555 ได้นำเสนอข่าวเจ้าหน้าที่ตำรวจนำกำลังเข้าจับกุมผู้ต้องหาพร้อมกันห้าผู้ต้องหาที่จังหวัดกาญจนบุรี จากกรณีที่ผู้ต้องหาใช้อาวุธปืนยิงผู้เสียหายซึ่งตกเป็นจำเลยในคดีฆาตกรรมอำพราง เพื่อเป็นการปิดปากและแก้แค้นที่ให้การชดเชยทอดพวกตน (ข่าวสด, 2555, น. 11) หนังสือพิมพ์คมชัดลึกฉบับวันที่ 2 มิถุนายน 2555 ได้นำเสนอข่าววัยรุ่นชายอายุ 21 ปี ก่อเหตุวิ่งราวสร้อยคอทองคำหนัก 1 บาท ที่จังหวัดสงขลา (คมชัดลึก, 2555, น. 1) เกิดเหตุคนร้ายใช้อาวุธปืนอาร์ก่ายิงถล่มวัยรุ่นเสียชีวิต 5 คน บาดเจ็บ 1 คน ที่ร้านคาราโอเกะ จังหวัดสระบุรี ตำรวจคาดสาเหตุแย่งสาวเสิร์ฟในร้าน (ครอบครัวข่าว 3, 2555) ตำรวจภาค 7 แล่งข่าวจับกุมผู้ต้องหาห้าราย ร่วมกับแก๊งค์ยาบ้าเรือนจำเขามิน ยึดยาบ้ากว่า 2 แสนเม็ด เฮโรอีน 25 กก. ยาไอซ์ 4 กก. เงินสด 3 ล้านบาท รถยนต์ 10 คัน เงินสด 2,900,000 บาท มูลค่ารวมประมาณ 160 ล้านบาท (ครอบครัวข่าว 3, 2555) เป็นต้น

การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม การป้องกันอาชญากรรมที่ควรจะเป็นภาครัฐควรมีกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เพียงพอต่อการป้องกันอาชญากรรมให้กับประชาชนได้อย่างทั่วถึง แต่ในความเป็นจริงกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจกลับมีไม่เพียงพอต่อการป้องกันอาชญากรรม โดยกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจในปัจจุบันมีทั้งสิ้น 205,359 นาย (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2554, น. 113) ในขณะที่ประชาชนไทยมีจำนวนมากถึง 64,076,033 คน (กรมการปกครอง, 2555) ดังนั้นในทุกภาคส่วนของสังคมโดยเฉพาะภาคประชาชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม เพราะปัญหาอาชญากรรมเป็นสิ่งที่ส่งผลกระทบต่อสังคม (ประเทือง ธนิยผล, 2550, น. 115) สถานีตำรวจภูธรพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง ได้จัดตั้งโครงการเพื่อป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม โดยอาศัยภาคประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในลักษณะเครือข่าย ดังนั้นจึงทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ยุทธศาสตร์การสร้างเครือข่ายการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง การสร้างเครือข่ายการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่จังหวัดภาคเหนือตอนล่างได้ดำเนินการตามหลักการตำรวจชุมชน (Community Policing) ซึ่งหมายถึง หลักการทำงานของตำรวจซึ่งส่งเสริมสนับสนุน โดยแก้ต้นเหตุเพื่อลดปัญหาอาชญากรรม ปัญหาความไม่เป็นระเบียบของชุมชน ด้วยการแก้ปัญหาโดยใช้ความร่วมมือระหว่างตำรวจ

และชุมชน (Trojanowicz and Bucqueroux, 1994) ประกอบกับการให้บทบาทกับชุมชนในการบังคับใช้กฎหมายและดำเนินการตามขั้นตอนการปฏิบัติชุมชนเข้มแข็งเพื่อป้องกันอาชญากรรม

ซึ่งจากการดำเนินงานของเครือข่ายการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม การป้องกันอาชญากรรมที่ผ่านมายังพบปัญหาและอุปสรรคบางประการที่ทำให้ปัญหาอาชญากรรมยังคงมีสัดส่วนในจำนวนมาก ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะเสนอยุทธศาสตร์การสร้างเครือข่ายการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่จังหวัดภาคเหนือตอนล่างเพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

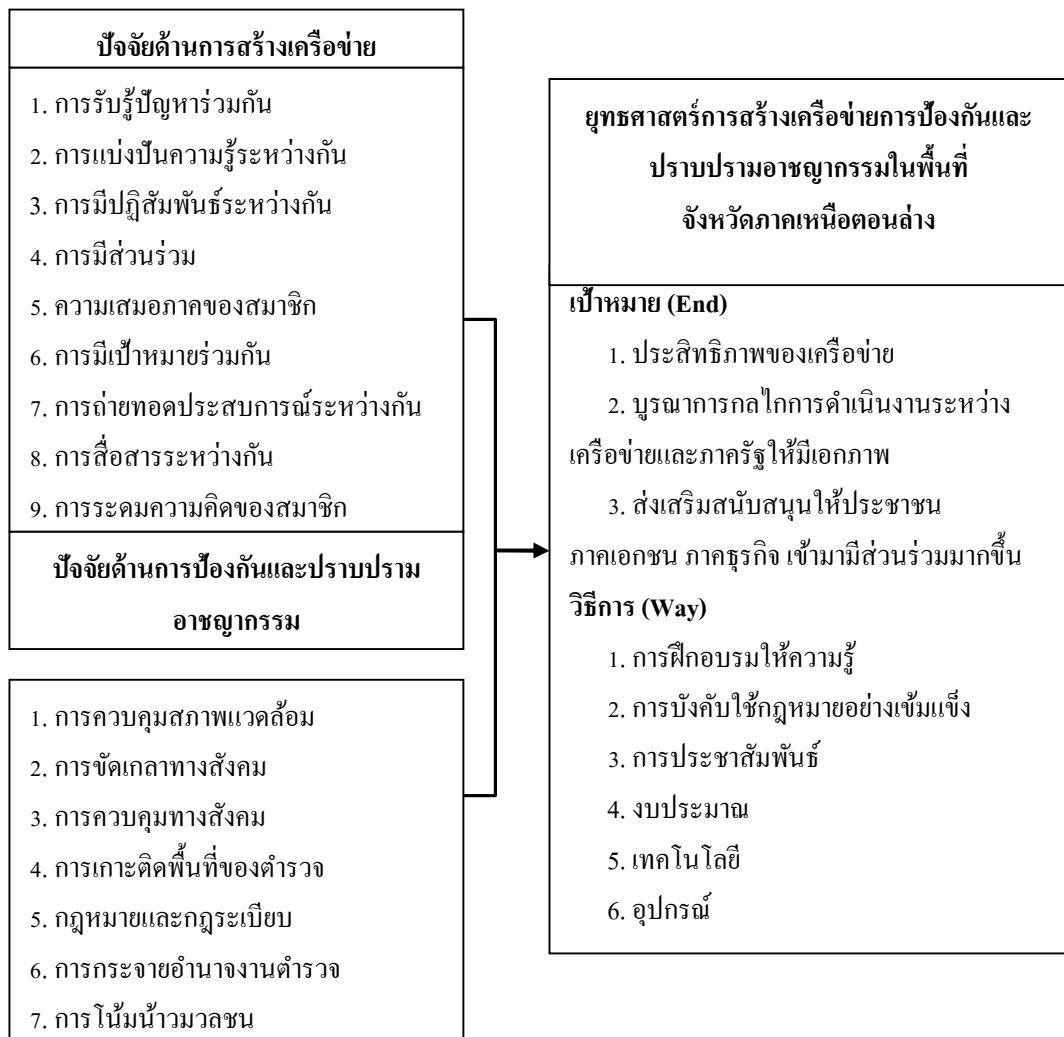
1. เพื่อศึกษาสถานการณ์เกี่ยวกับเครือข่ายการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง
2. เพื่อศึกษาการบริหารจัดการเครือข่ายการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง
3. เพื่อเสนอยุทธศาสตร์การสร้างเครือข่ายการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ยุทธศาสตร์ คือกระบวนการในการนำวิธีการและความรู้ต่างๆ มาประยุกต์ใช้เข้าด้วยกันเพื่อสร้างหนทางในการเลือกปฏิบัติที่ดีที่สุด โดยมีการวางแผนกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก ความสามารถขององค์กรในการที่จะนำแผนการไปสู่การปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จ โดยมีการประเมินก่อนเริ่มดำเนินการ (Pre-evaluation) ประเมินผลระหว่างดำเนินการ (On-going evaluation) และประเมินผลเมื่อสิ้นสุดการดำเนินการแล้ว (Post-evaluation) (พันธุ์ทิพย์ ชรรณศิริ, 2550, น. 26) การรวมกลุ่มของคน หรือองค์กรที่มีความสนใจในการเรียนรู้แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารหรือลงมือทำกิจกรรมร่วมกัน ทั้งด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และอื่นๆ มีการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก เข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบ โดยมีลักษณะเหมือนกับตาข่ายหรือใยแมงมุม (สนธยา พลศรี, 2550, น. 213-215) จะทำให้สามารถสร้างความร่วมมือในการดำเนินงานหรือการมีส่วนร่วม (participation) ในเรื่องของความต้องการและทิศทางของการเปลี่ยนแปลง (ยุพาพร รูปงาม, 2545 น. 5; โกวิท พวงงาม, 2545, น. 11)

สำหรับแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับอาชญากรรม สรุปได้ว่าอาชญากรรมเป็นการกระทำที่มีเจตนาฝ่าฝืนข้อบัญญัติหรือข้อห้ามที่กำหนดไว้ตามประมวลกฎหมายอาญา และพระราชบัญญัติที่มีโทษทางอาญา (จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2551, น. 74) ซึ่งสาเหตุต่างๆ ที่ทำให้นักคนประกอบอาชญากรรม มาจาก

ปัจจัยทางสังคมและปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม ที่ค่อยๆ ซึมเข้าปรุแงแต่งลักษณะจิตใจ อารมณ์และทัศนคติ จนถึงระดับนำไปสู่การประกอบอาชญากรรม (สุวิทย์ นิ่มน้อย และคณะ, 2522, น. 15-16) การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมแบ่งออกเป็น 3 ทาง คือ 1) ป้องกันมิให้คนดีไปประกอบอาชญากรรม ทำได้โดยใช้ขบวนการขัดเกลาทงสังคม ได้แก่ การศึกษาอบรมให้สมาชิกในสังคมมีระดับจิตใจที่มีความสำนึกในความผิดชอบชั่วดี มีความเกรงกลัวต่อการถูกลงโทษ ไม่กล้าละเมิดกฎหมาย 2) ป้องกันมิให้บุคคลที่เคยกระทำผิดกลับมากระทำผิดซ้ำอีก โดยใช้วิธีการแก้ไขอบรมฟื้นฟูจิตใจให้กลับเป็นคนดี 3) ป้องกันมิให้ผู้ที่คิดจะกระทำผิดมีโอกาประกอบอาชญากรรม (ประเทือง ธนียผล, 2538, น. 145-146) จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องสรุปเป็นแผนภาพกรอบแนวคิดการวิจัย ได้ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยนี้เป็นแบบผสมวิธี (Mixed Methodology) ใช้การศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ร่วมกับเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผู้วิจัยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การวิจัยเชิงปริมาณเป็นศึกษาศาสนาการณ์เกี่ยวกับเครือข่ายการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 569 คน เลือกจากประชาชนที่ขึ้นทะเบียนเป็นเครือข่ายป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมจำนวน 2,533 คน และตำรวจที่เป็นเครือข่ายดังกล่าว จำนวน 571 คน ในพื้นที่จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยการใช้ตารางของเครซี-มอร์แกน และเลือกด้วยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย การวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นศึกษากาการบริหารจัดการเครือข่ายการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง และนำเสนอยุทธศาสตร์การสร้างเครือข่ายการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ดำเนินการโดยสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 120 คน ที่เลือกแบบเจาะจงจากผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานการสร้างเครือข่ายประชาชน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับเครือข่ายในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม และใช้การสนทนากลุ่มกับผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 18 คน ที่เลือกแบบเจาะจงจากผู้กำหนดนโยบาย ผู้บริหารงาน นักวิชาการผู้เชี่ยวชาญการสร้างเครือข่าย ผู้นำชุมชน และผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม

เครื่องมือที่ใช้วิจัยในขั้นตอนที่ 1 เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงสำรวจ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ซึ่งได้จากการทบทวนแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องแล้วสังเคราะห์ขึ้นเป็นแบบสอบถาม เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยเชิงคุณภาพ คือ แบบสัมภาษณ์ (Interviews schedule) ชนิดกึ่งมีโครงสร้าง (Semi Structured Interview) ซึ่งใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) แบบสัมภาษณ์ได้จากการทบทวนแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องแล้วสังเคราะห์ขึ้นเป็นข้อคำถาม แล้วนำเข้าสนทนากลุ่ม

การรวบรวมข้อมูล ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองทุกขั้นตอน โดยมีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้ จัดทำหนังสือขออนุญาตลงพื้นที่เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ติดต่อประสานงานกับสถานีตำรวจภูธรและชุมชนที่เป็นพื้นที่ของการศึกษาวิจัย เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย ขอความอนุเคราะห์ในการเข้าเก็บรวบรวมข้อมูล และเพื่อสร้างสัมพันธภาพอันดีกับพื้นที่ศึกษาวิจัย กำหนดวันนัดหมายในการเข้าเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามและสัมภาษณ์เชิงลึกด้วยตนเอง นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาวิเคราะห์ข้อมูล และนำเข้าสนทนากลุ่มระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล 12 เดือน

การวิเคราะห์ข้อมูล จากการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และ ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) โดยแสดงผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์การรับรู้สถานการณ์เกี่ยวกับเครือข่ายการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่จังหวัดภาคเหนือตอนล่างของเจ้าหน้าที่ตำรวจและประชาชนผู้เข้าร่วม โครงการ

การรับรู้สถานการณ์	ระดับการรับรู้สถานการณ์		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ปัจจัยด้านการสร้างเครือข่ายป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม			
ด้านการรับรู้สถานการณ์			
1. ปัญหาอาชญากรรมเป็นปัญหาของทุกคนในสังคม	3.23	.700	มาก
2. มีความสนใจต่อปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่ของท่าน	3.12	.639	มาก
3. มีความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการสร้างเครือข่าย	2.65	.632	มาก
4. ในพื้นที่มีกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์	2.73	.598	มาก
5. มีความเชื่อมั่นว่าเครือข่ายในพื้นที่สามารถป้องกันอาชญากรรมได้	2.88	.649	มาก
รวม	2.92	0.64	มาก
ด้านการมีส่วนร่วม			
1. มีส่วนร่วมวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกพื้นที่เพื่อป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม	2.53	.650	มาก
2. มีส่วนร่วมวางแผนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม	2.57	.753	มาก
3. มีส่วนร่วมดำเนินกิจกรรมต่างๆ เพื่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม	2.64	.709	มาก
4. ได้แสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะการพัฒนาเครือข่ายในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม	2.43	.624	น้อย
5. มีส่วนร่วมในการประเมินผลการปฏิบัติงานของเครือข่าย	2.44	.634	น้อย
รวม	2.52	0.67	มาก
ด้านการจัดการ			
1. มีการจัดตั้งศูนย์ประสานงานระหว่างเครือข่าย	2.52	.590	มาก
2. มีการส่งเสริมให้มีการพัฒนาเครือข่าย	2.50	.645	น้อย
3. มีการแสวงหาความร่วมมือจากองค์กรอื่น	2.50	.720	น้อย
4. มีการยกย่อง เชิดชูเกียรติ ตอบแทนคุณงามความดี	2.57	.632	มาก
5. มีการประเมินผลงานของเครือข่าย	2.46	.696	น้อย
รวม	2.51	0.65	น้อย

จากตารางที่ 1 พบว่าการรับรู้สถานการณ์เกี่ยวกับเครือข่ายการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ในพื้นที่จังหวัดภาคเหนือตอนล่างของเจ้าหน้าที่ตำรวจและประชาชนผู้เข้าร่วมโครงการด้านการรับรู้สถานการณ์อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=2.92$) รองลงมาคือด้านการป้องกันอาชญากรรม ($\bar{X}=2.77$) ด้านการปราบปรามอาชญากรรม ($\bar{X}=2.61$) ด้านการมีส่วนร่วม ($\bar{X}=2.52$) และด้านการจัดการ ($\bar{X}=2.51$)

สำหรับผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ทำการวิเคราะห์ด้วยวิธีอุปนัย (Analysis Inductive) โดยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลใน 3 ระดับ ดังนี้ (สุภางค์ จันทวานิช, 2552, น. 111-114) 1) การสร้างข้อสรุปจากข้อมูลบันทึกหรือบรรยาย เป็นการสร้างข้อสรุปของข้อมูลขั้นต้น โดยเป็นการสร้างข้อสรุปของข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ที่จดบันทึกไว้ 2) การสร้างข้อสรุปจากข้อมูลที่ทำดัชนีหรือจำแนกประเภทแล้ว เป็นการนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์และสร้างข้อสรุปไว้หรือที่ทำดัชนีข้อมูลไว้แล้วในขั้นตอนที่หนึ่งมาทำการวิเคราะห์ เพื่อหาความเชื่อมโยงของข้อมูลแต่ละประเภทเข้าด้วยกัน 3) นำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่สองทั้งหมดมาทำการวิเคราะห์ในระดับละเอียดลงไปอีก โดยการวิเคราะห์แยกแยะข้อมูลออกให้เห็นคุณลักษณะต่างๆ หรือส่วนประกอบต่างๆ ของข้อมูล จากนั้นจึงนำข้อมูลที่วิเคราะห์แยกแยะแล้วมาสังเคราะห์ข้อมูลรวมเข้ากันเป็นข้อมูลชุดใหม่เพื่อเป็นการสร้างข้อสรุปสุดท้ายของข้อมูล แล้วนำเสนอข้อมูลที่ได้เป็นประเด็นในการสนทนากลุ่มเพื่อนำเสนอยุทธศาสตร์การสร้างเครือข่ายการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง

สรุปผลการวิจัย

1. สถานการณ์เครือข่ายการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่จังหวัดภาคเหนือตอนล่างดำเนินการโดยใช้โครงสร้างการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมประกอบด้วยปัจจัย 5 ประการโดยเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อยคือ ด้านการรับรู้สถานการณ์อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ด้านการป้องกันอาชญากรรม ด้านการปราบปรามอาชญากรรม ด้านการมีส่วนร่วม และด้านการจัดการ

2. แนวทางการบริหารจัดการเครือข่ายการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมที่ควรดำเนินการคือ 1) การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานของเครือข่ายการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมโดยดำเนินการพัฒนาโครงการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในด้านการพัฒนาแบบโครงการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ด้านการจัดการโครงการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ด้านการกำกับดูแลโครงการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ด้านการวัดและประเมินผลโครงการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม และ 2) การพัฒนาการบริหารงานของเครือข่ายการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมโดยดำเนินการพัฒนาในด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการพัฒนากระบวนการ และด้านการพัฒนาการสนับสนุน และพบว่าแนวทางการพัฒนาเครือข่ายการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม

สามารถกระทำได้โดยการพัฒนาใน 4 ด้าน คือ 1) การพัฒนาตำรวจชุมชนสัมพันธ์ 2) การสร้างการตระหนักรู้ 3) การพัฒนาการมีส่วนร่วม และ 4) การติดต่อประสานงาน

3. ยุทธศาสตร์การสร้างเครือข่ายการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่จังหวัดภาคเหนือตอนล่างที่เหมาะสมได้ 3 ยุทธศาสตร์ คือ 1) ยุทธศาสตร์ การจัดตั้งโครงการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทุกสถานีตำรวจโดยอาศัยประชาชนเป็นแนวร่วมในลักษณะของเครือข่ายภาคประชาชน 2) ยุทธศาสตร์ การวางระบบการติดต่อสื่อสารระหว่างประชาชนกับเจ้าหน้าที่ตำรวจอย่างเป็นระบบโดยใช้ตำรวจชุมชนสัมพันธ์และ 3) ยุทธศาสตร์ การสร้างแรงจูงใจแก่ผู้เข้าร่วมโครงการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในรูปแบบ ค่าตอบแทน เงินรางวัล เครื่องแบบ สวัสดิการต่างๆ และการประกาศเกียรติคุณ โดยใช้เงินจากงบประมาณประจำปี

อภิปรายผลการวิจัย

1. สถานการณ์เครือข่ายการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่จังหวัดภาคเหนือตอนล่างดำเนินการ โดยใช้โครงสร้างการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมประกอบด้วยปัจจัย 5 ประการ โดยเรียงลำดับความสำคัญจากมาก ไปน้อยคือ ด้านการรับรู้สถานการณ์อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือด้านการป้องกันอาชญากรรม ด้านการปราบปรามอาชญากรรม ด้านการมีส่วนร่วม และด้านการจัดการ ทั้งนี้เป็นเพราะเป็นไปตามกระบวนการของการรับรู้ของมนุษย์ที่เกิดขึ้นจากสิ่งเร้าที่เป็นสิ่งแวดล้อม หรือสถานการณ์มาเร้าทำให้เกิดการสัมผัส (Sensation) และเมื่อเกิดการสัมผัสบุคคลจะเกิดการรับรู้ต่อสิ่งเร้า นั้นซึ่งถือเป็นขั้นต้นของการตอบสนองต่อสิ่งต่างๆ จึงทำให้การรับรู้ต่อสถานการณ์เครือข่ายการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของประชาชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ ทฤษฎี ตั้งวิทย์ โมนัย (2548) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดปทุมธานี ผลการศึกษาพบว่า สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลใน จังหวัดปทุมธานี มีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมในท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีส่วนร่วมในขั้นตอนต่างๆ ของการป้องกันอาชญากรรมเรียงตามลำดับมากไปหาน้อย คือร่วมปฏิบัติร่วมวางแผนและตัดสินใจ ร่วมคิดและค้นหาต้นเหตุอาชญากรรม และร่วมติดตามประเมินผล ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดปทุมธานี ได้แก่ เพศ อาชีพ ระยะเวลาดำรงตำแหน่งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล การเป็นสมาชิกกลุ่มหรือองค์กรอื่น ประสบการณ์ด้านอาชญากรรม การฝึกอบรมหรือศึกษาดูงาน และ การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับอาชญากรรม

2. แนวทางการบริหารจัดการเครือข่ายการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม พบว่า แนวทางการบริหารจัดการเครือข่ายการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมที่ควรดำเนินการ คือ 1) การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานของเครือข่ายการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม โดยดำเนินการพัฒนาโครงการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในด้านการพัฒนารูปแบบโครงการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ด้านการจัดการโครงการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ด้านการกำกับดูแลโครงการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ด้านการวัดและประเมินผลโครงการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม และ 2) การพัฒนาการบริหารงานของเครือข่ายการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม โดยดำเนินการพัฒนาในด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการพัฒนากระบวนการ และด้านการพัฒนาการสนับสนุน สอดคล้องกับปรีชา คงชู (2548) ได้ทำการศึกษายุทธศาสตร์การป้องกันอาชญากรรมหลักทรัพย์ตามบ้านเรือน: ศึกษากรณีจังหวัดหนึ่งในภาคใต้ ผลการศึกษาพบว่า ในการป้องกันและการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมคดีหลักทรัพย์ตามบ้านเรือนมีอยู่ 3 ยุทธศาสตร์ใหญ่ๆ คือ 1) ยุทธศาสตร์การป้องกันเชิงรุก ซึ่งมีวิธีการของยุทธศาสตร์ ดังนี้ การปรับปรุงกฎหมาย การอบรมให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการ เยาวชน องค์กรชุมชน การปรับปรุงข้อมูลสารสนเทศของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นต้น การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ การว่างงาน ความยากจน และปัญหาเสพติด การป้องกันการสร้างเครือข่ายในสถานพินิจ/เรือนจำ 2) ยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมป้องกันการหลักทรัพย์ตามบ้านเรือน ซึ่งมีวิธีการของยุทธศาสตร์ ดังนี้ การป้องกันตัวบ้านหรือตัวอาคารโดยเจ้าของบ้าน การเสริมความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัวมาแต่เริ่มต้น การปรับปรุงกฎหมาย การควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม เพื่อนบ้านเตือนภัย การเชื่อมโยงข้อมูลแบบบูรณาการ การควบคุมคนต่างด้าวที่หลบหนีเข้าเมืองอย่างเข้มงวด การพัฒนาระบบรักษาความปลอดภัย 3) ยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมปราบปรามการหลักทรัพย์ตามบ้านเรือน ซึ่งมีวิธีการของยุทธศาสตร์ ดังนี้ การพัฒนาระบบสายตรวจ การส่งข้อความทาง SMS ทางโทรศัพท์เคลื่อนที่ของสมาชิกในการปราบปราม และการปลุกจิตสำนึกของเจ้าหน้าที่ในการปราบปราม

3. แนวทางการพัฒนาเครือข่ายการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม พบว่า แนวทางการพัฒนาเครือข่ายการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมสามารถกระทำได้โดยการพัฒนาใน 4 ด้าน คือ 1) การพัฒนาตำรวจชุมชนสัมพันธ์ 2) การสร้างการตระหนักรู้ 3) การพัฒนาการมีส่วนร่วม และ 4) การติดต่อประสานงานซึ่งเป็นไปตามหลักการของทฤษฎีตำรวจผู้รับใช้ชุมชนที่กล่าวว่า เป็นความร่วมมือ (Collaboration) ของตำรวจและชุมชนในการบ่งชี้และแก้ไขปัญหาของชุมชน ซึ่งตำรวจจะไม่เป็นเพียงผู้รักษากฎหมายและความเรียบร้อยของสังคมเพียงฝ่ายเดียว แต่สมาชิกจากภาคส่วนต่างๆ ของชุมชนจะเป็นพันธมิตรที่สำคัญกับฝ่ายตำรวจในการยกระดับความปลอดภัยและคุณภาพชีวิตของชุมชน (Carter D. and Radelet L.A., 1994) สอดคล้องกับวัชรพงศ์ พุ่มชื่น (2549) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของ

ประชาชนในการดำเนินงานเครือข่ายชุมชนป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด: กรณีศึกษาเครือข่ายชุมชนอีสานล้านนา จังหวัดเชียงราย ผลการศึกษาพบว่า แม้สถานการณ์ปัญหาเสพติดในพื้นที่เป้าหมายของเครือข่ายจะมีอยู่ แต่กลวิธีและกระบวนการมีส่วนร่วมภายในชุมชน โดยแกนนำคณะกรรมการประชาชนและกลุ่มต่างๆ ในชุมชน สามารถเฝ้าระวังพร้อมทั้งจัดการกับปัญหาเสพติดที่มีสถานการณ์เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาได้เป็นอย่างดี การมองปัญหาที่เชื่อมโยงและวิธีการดำเนินงานที่เป็นเสมือนส่วนหนึ่งในชุมชน จึงทำให้เกิดประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาเป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยไม่มีผลกระทบทำให้เกิดความเสียหายต่อองค์กรใดๆ แต่มีประโยชน์ต่อองค์กรตำรวจและประชาชนส่วนรวม ทั้งมีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติที่จะนำผลการวิจัยไปปรับปรุงพัฒนายุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่จังหวัดภาคเหนือ ดังนั้นสามารถเสนอแนะในทางนโยบายและในระดับหน่วยปฏิบัติได้ดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์ได้รับการแต่งตั้งจากผู้ที่เกี่ยวข้องในการบริหารงานในสถานีตำรวจ โดยแต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานด้านการป้องกันและปราบปรามงานจราจร งานธุรการ อัตรากำลังมากขึ้นอยู่กับผู้บริหาร เนื่องจากโครงสร้างงานในสถานีตำรวจปัจจุบันไม่มีงานชุมชนสัมพันธ์และไม่มีตำรวจทำหน้าที่นี้โดยเฉพาะ ดังนั้นการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ที่มีหน้าที่พบปะ เยี่ยมเยียน ให้ความรู้สร้างภาพลักษณ์ สร้างความศรัทธา สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างตำรวจกับประชาชน และประชาสัมพันธ์ ชี้นะ จูงใจ โน้มน้ำวให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและร่วมสร้างเครือข่ายในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่ที่รับผิดชอบ แต่การปฏิบัติหน้าที่สองด้านของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันอาจไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เพราะอาจขาดความรู้ความชำนาญเฉพาะด้าน และอาจขาดจิตสำนึกเนื่องจากจะต้องรับผิดชอบงานสองด้าน ดังนั้นสำนักงานตำรวจแห่งชาติจะต้องออกกฎระเบียบ กำหนดโครงสร้างงานชุมชนสัมพันธ์ในสถานีตำรวจเพิ่มขึ้นให้มีผู้รับผิดชอบงานชุมชนสัมพันธ์ พร้อมบรรจุอัตรากำลังผู้ปฏิบัติหน้าที่ และให้มีการอบรมเพิ่มความรู้ความชำนาญเฉพาะด้านให้แก่ตำรวจชุมชนสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาในด้านจิตสำนึกให้คิดอยู่เสมอว่าการบริการประชาชนทุกๆ ด้านคืองานของตำรวจ
2. ประชาชนที่เข้ามามีส่วนร่วมเป็นเครือข่ายการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่จังหวัดภาคเหนือตอนล่างไม่มากเท่าที่ควร เนื่องจากขาดแรงจูงใจและยังไม่มีกฎหมายรองรับให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิบัติออกตรวจพื้นที่ร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจมีฐานะเป็นผู้ช่วยเจ้าพนักงานตามกฎหมาย ดังนั้นเมื่อเกิดภัยอันตรายใดๆ แก่ผู้เข้ามามีส่วนร่วมเป็นเครือข่ายแล้ว ความช่วยเหลือจากทาง

ราชการ เช่น เงินช่วยเหลือคำปรึกษาพยาบาลเมื่อบาดเจ็บ ค่าทดแทนในการเสียชีวิตให้กับทายาทที่ช่วยเหลือได้น้อย สืบเนื่องมาจากไม่ได้เป็นผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานตามกฎหมาย เป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้ประชาชนส่วนหนึ่งกังวลจึงไม่ได้เข้ามามีส่วนร่วมเป็นเครือข่าย ดังนั้นสำนักงานตำรวจแห่งชาติต้องเสนอให้มีการออกกฎหมายรองรับให้ผู้เข้ามามีส่วนร่วมเป็นเครือข่ายในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม และร่วมออกตรวจพื้นที่กับตำรวจมีฐานะเป็นผู้ช่วยเจ้าพนักงานตามกฎหมาย

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ผู้บริหารสถานีตำรวจและตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ควรริบเร่งใช้โอกาสดังกล่าวสร้างมาตรการในการ ชี้แนะ โน้มน้าว ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาอาชญากรรมแก่หน่วยงานข้างเคียง ภาคประชาชน ภาคเอกชน เครือข่ายอื่นๆ เห็นว่าอาชญากรรม จะเกิดขึ้นกับบุคคลใด ที่ไหน เวลาใดก็ได้ ไม่ว่าบุคคลนั้นจะเป็นใคร และสร้างความสูญเสียให้แก่ชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชน และกระทบต่อสังคมเป็นวงกว้างอย่างไร แต่อาชญากรรมก็สามารถป้องกันได้ถ้าทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในรูปแบบของเครือข่าย และมีการบูรณาการในการปฏิบัติงานร่วมกัน เพื่อให้ทุกภาคส่วนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมเป็นเครือข่ายหรือสนับสนุนในการสร้างเครือข่ายป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม

2. ผู้บริหารสถานีตำรวจและตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์ที่ควรมีมาตรการในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการดำเนินงานของเครือข่าย ให้กว้างขวาง ครอบคลุมพื้นที่ มีการเชื่อมโยงกับเครือข่ายอื่นๆ ในพื้นที่ใกล้เคียง มีศูนย์ประสานงานในรูปแบบที่ชัดเจนระหว่างเครือข่ายต่อระหว่างเครือข่ายกับภาคประชาชน ภาคเอกชน และภาครัฐ เช่น ทางโทรศัพท์ SMS ทางอินเทอร์เน็ต เสียงตามสายในพื้นที่ แผ่นพับ และผู้รับข้อมูลข่าวสาร อีกทั้งต้องมีมาตรการที่ทำให้สมาชิกเครือข่ายภาคประชาชน ภาคเอกชน และเครือข่ายอื่นๆ มีความมั่นใจต่อความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของตนเองและครอบครัวเมื่อได้แจ้งข้อมูลข่าวสารให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ เนื่องจากความปลอดภัยย่อมส่งผลต่อความร่วมมือในการให้ข้อมูลข่าวสาร และเข้ามามีส่วนร่วมเป็นเครือข่ายในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของภาคประชาชน

เอกสารอ้างอิง

กรมการปกครอง. (2554, ธันวาคม). จำนวนประชากรประจำปี. *กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย*.

สืบค้นเมื่อ 15 สิงหาคม 2555, จาก <http://www.dopa.go.th/>

กฤษฎา ตั้งวิทย์โมไนย. (2548). *การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดปทุมธานี*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา). มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร, กรุงเทพฯ.

- กาญจน์-จับมาตัดตอน. (2555, มิถุนายน 4). *ข่าวสด*, น. 11.
- โกวิท พวงงาม. (2545). *การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน*. ม.ป.ท.: ม.ป.พ.
- จนมม. (2555, มิถุนายน 4). *คมชัดลึก*, น. 1.
- จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย. (2551). *สังคมวิทยาอาชญากรรม*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นครปฐม-จับทนายฯ ค้ายาบ้าร่วมแก๊งเขาบิน. (2555, มิถุนายน 6). *ครอบครัวข่าว 3*, สืบค้นเมื่อ 25 สิงหาคม 2555, จาก <http://www.krobkruakao.com>
- ประเทือง ธนิยผล. (2538). *โครงสร้างทางการเมืองในชนบทกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในด้านการพัฒนาชนบท*. กรุงเทพฯ: ม.ป.ท..
- ประเทือง ธนิยผล. (2550). *อาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ปรีชา คงชู. (2552). *ยุทธศาสตร์การป้องกันอาชญากรรมลึกลับภัยตามบ้านเรือน : ศึกษากรณีจังหวัดหนึ่งในภาคใต้*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา). มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต, ภูเก็ต.
- พันธุ์ทิพย์ ธรรมสโรช. (2550). *การควบคุมกำกับและประเมินผลเชิงกลยุทธ์ หน่วยที่ 12*. นนทบุรี: สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงสาธารณสุข.
- สนธยา พลศรี. (2550). *เครือข่ายการเรียนรู้ในงานพัฒนาชุมชน*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สระบุรี-เหี้ยม ยิ่งถล่มแย่งสาวเสิร์ฟร้านคาราโอเกะ ตาย 5. (2555, มิถุนายน 19). *ครอบครัวข่าว 3*. สืบค้นเมื่อ 25 สิงหาคม 2555, จาก <http://www.krobkruakao.com>
- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2554). *รายงานประจำปีงบประมาณ 2554*. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- สุดสงวน สุธีสร. (2547). *อาชญาวิทยา*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุภางค์ จันทวานิช. (2552). *การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ*. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ นิ่มน้อย, และคณะ. (2522). *อาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สัมพันธ์พานิช.
- ยุพาพร รูปงาม. (2545). *การมีส่วนร่วมของข้าราชการสำนักงบประมาณในการปฏิรูประบบราชการ*. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- วัชรพงศ์ พุ่มชื่น. (2549). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานเครือข่ายชุมชนป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด: กรณีศึกษาเครือข่ายชุมชนอีสานล้านนาจังหวัดเชียงราย*. การค้นคว้าอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

Carter, D., and Radelet, L. A. (1994). *The police and the community*. Michigan.

Peak J. K., and Glensor, R.W. (2008). *Community policing and problem solving strategies and practices*. New Jersey: Prentice-Hall.

Trojanowicz, R., and Bucqueroux, B. (1994). *Community policing: How to get started*. Cincinnati: Anderson Publishing.
